

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כיצד עושה? מניח אימורין על פיסת היד וחזה ושוק עליהן, ובכל מקום שיש לחם - הלחם מלמעלה.												■
היכא?												^
במלואים.	רב פפא:											!
מאי טעמא?												^
אילמא משום דכתיב: (ויקרא י') שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה												!
והכתיב: (ויקרא ו') את החלב על החזה יביאנן												ז
ההוא דמייתי ליה כהן מבית המטבחים ורמי ליה.	אביי:											!
והכתיב: (ויקרא ט') ושימו את החלבים על החזות												ז
ההוא דיהיב ליה לכהן אחרינא ואזיל ומקטר ליה, והא קמ"ל, דבעינן שלשה כהנים, משום דכתיב: (משלי י"ד) ברוב עם הדרת מלך.												!
ושתי הלחם ושני כבשי עצרת וכו'.												■
(ויקרא כ"ג) והניף הכהן אותם על לחם הביכורים - יכול יניח כבשים על גבי הלחם? תלמוד לומר: על שני כבשים אי על שני כבשים, יכול לחם על גבי כבשים? תלמוד לומר: על לחם הביכורים, נישתקל	ת"ר:											■
היכא?												^
במילואים.	רב פפא:											!
כבשים למעלה, ומה אני מקיים על שני כבשים? להוציא שבעה.	רבי יוסי בן המשולם:											■
מניח שתי הלחם בין ירכותיהן של כבשים ומניף, ונמצא מקיים שני מקראות הללו, לחם על גבי כבשים וכבשים על גבי הלחם.	חגיגה בן חגיגה:											■
לפני מלך בשר ודם אין עושין כן, לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה עושין כן? אלא מניח זה בצד זה ומניף.	רבי:											■
והא בעינן על												ז
רבי לטעמיה, דאמר על בסמוך	רב חסדא לרב המנונא, ואמרי לה רב המנונא לרב חסדא:											!
(ויקרא כ"ד) ונתת על המערכת לבונה זכה - רבי אומר: על בסמוך	דתניא: [רבי]											■
אתה אומר: על בסמוך, או אינו אלא על ממש?												ז
כשהוא אומר: (שמות מ') וסכות על הארון את הפרוכת, הוי אומר: על בסמוך.												!
מוליך ומביא מעלה ומוריד וכו'.												■
מוליך ומביא - למי שהרוחות שלו, מעלה ומוריד - למי שהשמים והארץ שלו.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■
מוליך ומביא - כדי לעצור רוחות רעות, מעלה ומוריד - כדי לעצור טללים רעים.	במערבא מתנו הכי, אמר רב חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי בר רבי חנינא:											■
זאת אומרת: שירי מצוה מעכבים את הפורענות, דהא תנופה שירי מצוה היא, ועוצרת רוחות רעות וטללים רעים.	רבי יוסי בר רב אבין:											■
וכן לולב.	רבה:											■
רב אחא בר יעקב ממטי ליה ומייתי ליה ומחוי הכי ואמר: גירא בעינא דשטנא.	[רב אחא בר יעקב]											○
ולאו מילתא היא, משום דאתי לאתגרויי ביה.												■
זבחי שלמי צבור טעונין תנופה לאחר שחיטה ותנופתן כמות שהן, דברי רבי	ת"ר: [רבי]											■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בחוזה ושוק.	חכמים:											◊	סב.
במאי קא מיפלגי?												^	סב.
בדון מינה ומינה, בדון מינה ואוקי באתרה קא מיפלגי	רב חסדא לרב המנונא, ואמרי לה רב המנונא לרב חסדא:											!	סב.
דון מינה ומינה, מה זבחי שלמי יחיד טעונין תנופה לאחר שחיטה, אף זבחי שלמי צבור טעונין תנופה לאחר שחיטה, ומינה, מה התם בחוזה ושוק, אף הכא נמי בחוזה ושוק	רבנן סברי:											!	סב.
דון מינה ואוקי באתרה, מה זבחי שלמי יחיד טעונין תנופה לאחר שחיטה, אף זבחי שלמי צבור טעונין תנופה לאחר שחיטה, ואוקי באתרה, התם הוא דחוזה ושוק, אבל הכא כמות שהן כמות שהן בחיים.	רבי סבר:											!	סב.
דכולי עלמא דון מינה ומינה הוא, והיינו טעמא דרבי, כי התם, מה התם דבר שמתנה לכהן, אף הכא דבר שמתנה לכהן.	רב פפא:											!	סב:
דכ"ע דון מינה ואוקי באתרה, והיינו טעמא דרבנן, שלמיהם - ריבויא הוא:	רבינא:											!	סב:
שלשה מינין טעונין שלש מצות, שתיים בכל אחד ושלישית אין בהן, ואלו הן: זבחי שלמי יחיד, וזבחי שלמי צבור, ואשם מצורע זבחי שלמי יחיד - טעונין סמיכה חיים ותנופה שחוטין, ואין בהן תנופה חיים זבחי שלמי צבור - טעונין תנופה חיים ושחוטין, ואין בהן סמיכה אשם מצורע - טעון סמיכה ותנופה חי, ואין בו תנופה שחוט.	רבי שמעון:												סב:
ויהיו זבחי שלמי יחיד טעונין תנופה חיים מקל וחומר: ומה זבחי שלמי צבור שאין טעונין סמיכה חיים טעונין תנופה חיים, זבחי שלמי יחיד טעונין סמיכה חיים אינו דין שטעונין תנופה חיים												◊	סב:
מיעט רחמנא גבי זבחי שלמי צבור אותם, אותם - למעוטי זבחי שלמי יחיד.												!	סב:
ויהיו זבחי שלמי צבור טעונין סמיכה מקל וחומר: ומה זבחי שלמי יחיד שאין טעונין תנופה חיים טעונין סמיכה, זבחי שלמי צבור שטעונין תנופה חיים אינו דין שטעונין סמיכה												!	סב:
גמירי, שתי סמיכות בצבור.	רבינא:											!	סב:
ויהא אשם מצורע טעון תנופה שחוט מקל וחומר: מה זבחי שלמי יחיד שאין טעונין תנופה חיים טעונין תנופה שחוטין, אשם מצורע שטעון תנופה חי אינו דין שטעון תנופה שחוט												!	סב:
מיעט רחמנא גבי זבחי שלמי יחיד אותם, אותם - למעוטי אשם מצורע.												!	סב:
חמשה שהביאו קרבן אחד - אחד מניף על ידי כולם, והאשה - כהן מניף על ידה, וכן השולח קרבנותיו ממדינת הים - כהן מניף על ידו.	ת"ר:											◊	סב: